

[Jørgen Jørgensen.]

andre områder; men her, hvor vi, der er medlemmer af disse foreninger, er solidarisk ansvarlige med hele vor formue indtil sidste hvid, finder jeg det meget betænkeligt, at man griber ind. Men vi skal ikke fra mit partis side gøre noget forsøg på at få det ændret her i det høje ting, og jeg skal ikke sige noget som helst om kooperationsforeningerne. Jeg takker det ærede medlem hr. Bækgaard, fordi han her på åbenhjertig måde afslørede, at hans tro til, at det, man har fundet frem til her, var det helt rigtige, i alt fald var begrænset.

Jeg skal slutte med at anbefale lovforslaget og minde om, at engang for mange år siden var der en rigsdagsmand i Odense, som samtidig var guldsmed, og hos ham kom de unge mennesker ind og skulle have deres ringe vekslet, når den højtidelige stund var inde; og så havde den gamle psykolog, belært af et langt livs erfaringer, den skik at sige til de unge mennesker: ja, så til lykke da børn, og gid det må være! Det samme vil jeg sige til den højtærede finansminister: til lykke med skattenedsættelsen, og gid den må være!

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Gudiksen: Jeg vil gerne gøre nogle almindelige bemærkninger, særlig rettet til den højtærede finansminister, forinden jeg går over til at omtale selve lovforslaget.

Det foreliggende skattekompleks er jo et meget betydeligt lovkompleks; det er betydeligt i den forstand, at det giver en skattelettelse på over 152 mill. kr., og det er også rent principielt efter min mening betydeligt derved, at det fuldstændig ændrer de kooperative selskabers beskatning. Nu sagde den sidste ærede taler, at han ville håbe, det var rigtigt, hvad der her blev gennemført, men han udtalte sig ikke om det. Jeg tvivler ikke om, at det, man har fundet frem til her, er en udmærket ordning; det tyder alting på. Men der er en ting, som gør sig gældende ved disse skattelove, og som har gjort sig gældende med hensyn til al skattelovgivning herhjemme i de sidste årenger, nemlig at de er præget af at være foretaget stykkevis. Det skal ikke være sagt til nogen som helst forklejning for den nuværende finansminister, for alle finansministre har jo måttet gennemføre en stykkevis skattelovgivning, og det er stadig sket under henvisning til den snart historiske, for ikke at sige sagnhistoriske skattekommission. Vi trænger i dag efter min mening til en samlet skattelovgivning herhjemme til behandling af

alle vore skatter, vi trænger til en simplificering af vore skatteregler. Hvilket virvar er der ikke indenfor skatterne! Hvor mange kender egentlig alle vore skattelove og virkningerne af disse love?

Vi trænger især til at få lagt en fast grundskyld — men der sidder jo også en kommission og drøfter det spørgsmål —, så at vi kan få lagt den fulde grundskyld på alle ejendomme både i by og på land, men her hersker der også meget stor uensartethed; jeg skal bare nævne, at byerne jo ikke beskattes nær så stærkt som landet. Landkommunerne beskattes i dag så uregelmæssigt og uensartet, at vi har satser lige fra 72 promille i enkelte landkommuner til ca. en trediedel heraf i andre landkommuner.

Vi trænger også til større udligning mellem kommunerne. Til trods for at vi har den fælleskommunale udligningsskat, magter den ikke at hidføre en retfærdig udligning mellem landets kommuner. Det er bekendt, at ca. 80—85 pct. af kommunernes udgifter i dag bestemmes ved lov, og derfor er den betragtning absolut forældet, som mange kommunalmænd gør gældende, at der kan være tale om et dårligt kommunalstyre og et bedre kommunalstyre. Jeg vil indrømme, at der kan være forskel her, men det er ikke ene grund til kommunernes forskellige stilling, idet de 80—85 pct. af udgifterne bestemmes ved lov. Den nu afdøde indenrigsminister Kjær sagde i 1946 her i landstinget, da erhvervsbeskatningen var til behandling, at den udligningslov, vi havde, var ikke fyldestgørende nok til, at erhvervsskatten kunne falde væk, men der måtte en større udligning til i kommunerne. Jeg fremhæver det, fordi jeg anså ham for en meget klog skattepolitiker og kommunalmand, og jeg er fuldstændig enig med ham i, at den udligning, vi har gennem udligningsloven, slår ikke til. Vi trænger også til en mere retfærdig beskatningsmåde med et bestemt formål for øje. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til nu som indledning til det, jeg vil sige om selve lovforslaget, at bede den højtærede minister om i den nærmeste fremtid at tage den opgave op både at få grundskyldskommissionen og den historiske skattekommission ud af busken og få nogle forslag frem på rigsdagens bord om virkelig samlede ændringer i vor skattelovgivning.

Det var de indledende bemærkninger, jeg ønskede at gøre, og derefter skal jeg gå over til selve lovforslaget. Jeg skal ikke trætte tingets medlemmer med at gå i enkeltheder, da det er gjort både af den højtærede finansminister og det ærede med-